

Selsingsør bemærkede om, at man ikke kunde faae en Øre af dem, men det er de mere velstaaende, de, der i hvert Fald eie Noget, eie saa Meget, at de ere i Stand til at udrede Stat. Det er altsaa til Fordel for disse, at man vil drage Bestatningen af Spiritus ind i Kommunekasserne. Nu er jeg ikke blind for, at man vil sige: Ja, saa bliver der netop Raad til Vættelser for disse mindre Bemidlede. Jeg frygter for, at man i visse Kommuner vil gaa saavidt i Vættelserne, at de blive helt frie, men naar de blive helt frie, saa miste de deres Valgret, og det tror jeg ikke er ret heldigt. Det vil vække Misnoie og berettiget Misnoie, naar man kunde sige: De lagde Staten paa os, samtidig med, at de tog vor Valgret. Jeg tror, det vilde give Anledning til megen berettiget Agitation, og det anser jeg for meget uheldigt. Jeg kan derfor ikke finde, at den Wei er videre hensigtsmæssig; hensigtsmæssig og berettiget vilde jeg finde det, om man gif den Wei, som det ærede Medlem fra Frederiksberg omtalte; men jeg negter jo ikke, at det forekommer mig, at der maatte gives noget Vederlag for Staten netop til de Klasser, som det rammer, gjen- nem Nedsættelse af Toldafgifterne. Der maatte væsentlig Vederlaget gives. Nu kunde man maaffe sige: Ja, men det bliver altfor Meget. Nei, det kan jeg ikke indse, at der skulde være nogen Fare ved at gaa den Wei af den Grund, at det blev altfor Meget. Vi erindre jo, at det Forslag, som blev forelagt sidst for dette Thing, gif ud paa en Nedsættelse af 9 Millioner; deraf vilde ganske vist 2 Millioner indvindes ved Forøgelse af Staten paa Dugusvarer, men 7 Millioner vare uækkede, og endda var f. Ex. en Artikel som Sukker kun givet fri med en Ubethelighed, kun med $\frac{1}{5}$. Hif man f. Ex. denne Gjenstand helt fri, vilde det hjælpe ganske godt til. Jeg tror som sagt nok, at dersom man kan faae en god Anvendelse af Staten, hør man komme til en Forhøielse af Staten paa Spiritus efter et rimeligt Forslag, og særlig ogsaa til en Forhøielse af Staten paa bairsk Øl; man skal komme til en Anvendelse derfor, som giver det Karakteren af og virkelig ogsaa er et Afslag for de Samme, som man her lægger Staten paa. Ja det vil ganske vist hjælpe til, at det kan gaa igennem, og saa vil det Maal naaes, som jeg fremhævede i Begyndelsen af mit Foredrag, nemlig at man slaar 2 Fluor med et Smæl. Altsaa mit Standpunkt er det, at jeg mener, at der trænges i allerhøieste Grad til en Modarbejdelse af Driftsældigheden her i Danmark, men jeg tror kun ikke, at det er den eneste

og ikke en Gang den væsentligste Wei, her er foreslaet, skjøndt jeg mistjender ikke, at nogen Betydning kan den have. Men der er ogsaa andre Wei ved Siden af. Jeg antager, at jeg med disse Udtalelser tilstrækkelig har tilkjendegivet mit Standpunkt overfor Lovforslaget.

Formanden: Det 3die Medlem for 2den Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Schlegel: Jeg har begjært Ordet i Anledning af en Udtalelse, der kom fra det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Har. Hansen). Det berøede paa en Misforstaaelse fra hans Side, naar han mente, at Lovforslagets Vedtagelse vilde vanskeliggjøres ved, at man vedtog den Bestemmelse, som jeg antydede, nemlig at det Bidrag til Sygekasserne, som der er Tale om, blev optaget paa denne Lov. Det var netop for at simplificere Sagen, at jeg tillod mig at antyde, at man kunde gaa i den Retning. Det kan ikke i allermindste Maade vanskeliggjøre Sagen, at man siger, at foruden de 2,700,000 Kr., som Statskassen skal have fradraget, fradrages endvidere det Beløb, som efter en anden Lov skal tilfalde Sygekasserne, thi naar der ikke kommer nogen Lov, bliver der Intet at fradrage. Det er uhyre simpelt.

Whelefeldt: Jeg kan som de fleste af de ærede Talere hilse dette Lovforslag med fuldkommen Glæde. Ellers maa jeg tilstaa, at naar jeg ser paa Lovforslag om nye Statter, betragter jeg dem med en vis Skepticisme. Man har en vis Følelse af, at det gaar ud over vore egne Sommer, i alt Fald over Ens Medborgere. Naar vi nu imidlertid ved denne Leilighed se, at det Tilfælde indtræder, at den høitærede Minister siger, at det er ikke paa Grund af Statens Trang til Penge, at der paalægges nye Statter, men for at kunne anvende de indkomne Beløb paa anden Maade, saa tilstaaer jeg, at jeg ser det Hele paa en noget anden Maade end ellers og kan i alt Fald se meget objektivi paa selve Lovforslaget. Hvad det i Grunden gjælder om ved et Skattelovforslag som dette er, om det er et Forslag, der kan give Noget ind i Kassen, og om det bliver nogenlunde jevnt fordelt paa Befolkningen. Det lader sig ikke negte, at det nærværende Lovforslag giver baade rigeligt og ligeligt. Hvad Rigeligheden angaar, da har den høitærede Minister jo anslaaet, at det vil kunne indbringe ca. 19 Mill. Kr., men han mente rigtignok, at de 19 Mill. Kr. vilde svinde ind til c. 11 Mill. Jeg tillader mig i al Beske-